

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużnika A. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 29 września 2014r., sygn. akt. VIII Co 1211/14 w przedmiocie oddalenia jego skargi na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu M. J. z dnia 23 lipca 2014r. o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 131/10 z wniosku wierzyciela D. S.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oddalił skargę dłużnika A. S. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu M. J. z dnia 23 lipca 2014r. o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 131/10.

W uzasadnieniu wskazał, że komornik prawidłowo ustalił koszty postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z art. 39 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji a jak wynika z akt egzekucyjnych w toku postępowania trwającego od 2010r. komornik kierował korespondencję nie tylko do stron postępowania, ale także do innych instytucji, zatem uzasadnionym było ustalenie kosztów doręczenia korespondencji w łącznej wysokości 93,30 zł. Również opłata stosunkowa od prowadzonej egzekucji została naliczona w sposób prawidłowy. W związku z tym, że umorzenie w przedmiotowej sprawie egzekucyjnej nastąpiło na wniosek wierzyciela po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji, od świadczenia spełnionego przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi, komornik pobrał opłatę stosunkową określoną w art. 49 ust 2 zd 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości a więc 5% od świadczenia pozostałego do wyegzekwowania tj. od kwoty 8502,53 zł.

Postanowienie to zaskarżył dłużnik wnosząc w istocie o jego zmianę i nieobciążanie kosztami egzekucyjnymi. Wskazał, że na dzień 3 lipca 2014r. nie zalegał ze świadczeniem alimentacyjnym. Przedstawił komornikowi dowody wpłaty alimentów wnosząc o wycofanie zajęcia. Przyznał, że w 2010r. zalegał z zapłatą alimentów w kwocie 300 zł, ale uzgodnił z wierzycielką, że wpłaci je po otrzymaniu premii, co też uczynił a w 2013r. także uzgodnił z nią, że będzie płacił tylko po 400 zł alimentów miesięcznie a ona złośliwie podała Komornikowi, że zalega z zapłatą 150 zł. Przez 4 lata komornik nie wyegzekwował od niego żadnej kwoty bo płacił bezpośrednio wierzycielce.

Zażalenie jest bezzasadne.

W postępowaniu egzekucyjnym, odmiennie niż w postępowaniu rozpoznawczym, obowiązuje zasada odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji niezależnie od wyniku tego postępowania. Stosownie do art. 770 kpc dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Tym samym dłużnik nie powinien być obciążony kosztami, jeśli nie dał podstawy do wszczęcia przeciwko niemu egzekucji np. gdy zaspokoił dobrowolnie roszczenie wierzyciela przed wszczęciem egzekucji. Tymczasem dłużnik w zażaleniu przyznał, że w dacie wszczęcia egzekucji w październiku 2010r. zalegał z zapłatą 300 zł alimentów na rzecz wierzyciela z tytułu wyrównania po podwyżce alimentów do kwoty po 450 zł miesięcznie wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 23 września 2010r., sygn. akt III RC 464/10 oraz w 2012r. gdy płacił przez trzy miesiące alimenty po 400 zł zamiast po 450 zł i powstała zaległość w wysokości 150 zł, aczkolwiek twierdził, że uzgodnił to z przedstawicielką ustawową wierzyciela.

Zatem wszczęcie postępowania egzekucyjnego było celowe a koszty powstałe w toku egzekucji- opłata stosunkowa z art. 49 ust 2 ustawy z 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (tj. Dz.U. nr 231, poz. 1376 z 2011r. ze zm) – dalej u.k.s.e. i wydatki gotówkowe za doręczenie korespondencji z art. 39 ust 2 pkt 8 – należne komornikowi winny obciążać dłużnika.

Wpłacanie po wszczęciu egzekucji przez dłużnika alimentów bezpośrednio do rąk przedstawicielki ustawowej wierzyciela z pominięciem komornika nie zwalania dłużnika z obowiązku uiszczenia opłaty egzekucyjnej i zwrotu wydatków gotówkowych.

Zgodnie z art. 49 ust 2 u.k.s.e. w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Świadczenie uiszczone przez dłużnika w toku postępowania egzekucyjnego bezpośrednio do rąk wierzyciela nadal zachowuje, jako wynikające z tytułu wykonawczego, charakter „ świadczenia pozostałego do wyegzekwowania”. Sąd Najwyższy w uchwale z 29 października 2009r., III CZP 82/09, OSNC, nr 5 poz. 67 z 2010r. stwierdził, że w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji, od świadczenia spełnionego przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi komornik pobiera opłatę określoną w art. 49 ust 2 zd. 1 u.k.s.e.

Użyty w treści art. 49 ust 2 ustawy zwrot „wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania”, od której to wartości komornik winien pobrać 5% opłatę stosunkową, oznacza wartość świadczenia objętego wnioskiem wierzyciela o umorzenie postępowania egzekucyjnego, przy czym wchodzi do niej również świadczenie spełnione do rąk wierzyciela. Skoro na dzień 16 lipca 2014r. wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania wynosiła 8502,53 zł. to komornik prawidłowo naliczył opłatę w wysokości 5 % tej sumy na 425,13 zł. Także koszty korespondencji zostały wyliczone prawidłowo na 93,30 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 kpc.w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc i art. 13 § 2 kpc.